

z urzędu, powinno nastąpić w terminie siedmiodniowym od dnia ogłoszenia sentencji wyroku, a w innych sprawach — w terminie siedmiodniowym od dnia złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia.

§ 2. W razie odroczenia ogłoszenia sentencji wyroku w sprawie, w której wyrok z uzasadnieniem doręcza się stronom z urzędu, ogłasza się sentencję wyroku wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Jeżeli rozprawa odbywała się przy drzwiach zamkniętych, nie ogłasza się publicznie uzasadnienia lub tej jego części, której ogłoszeniu sprzeciwiają się względy usprawiedliwiające wyłączenie jawności rozprawy.

Art. 338. Wyrok z uzasadnieniem podpisują sędziowie, którzy brali udział w jego wydaniu. Gdyby którykolwiek z sędziów nie mógł go podpisać, przewodniczący lub najstarszy z sędziów zaznacza na wyroku przyczynę braku podpisu.

Art. 339. Wyrok obowiązuje sąd od chwili ogłoszenia jego sentencji, a w przewidzianym w art. 347 przypadku wydania wyroku zaocznego — od chwili jego podpisania.

Art. 340. § 1. Wypis wyroku z uzasadnieniem powinien być z urzędu doręczony stronom we wszystkich sprawach, w których jedną ze stron jest Skarb Państwa lub inny podmiot podlegający państwowemu arbitrażowi gospodarczemu albo rolnicza spółdzielnia produkcyjna lub prokurator.

§ 2. W innych sprawach wyrok z uzasadnieniem doręcza się tylko stronie, która w terminie siedmiodniowym od ogłoszenia jego sentencji zażądała sporządzenia uzasadnienia.”;

4) w art. 373 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli orzeczenia nie doręcza się z urzędu, a strona nie zażądała jego uzasadnienia w terminie siedmiodniowym od dnia ogłoszenia sentencji orzeczenia, termin do złożenia przez nią rewizji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia.”;

5) w art. 388¹ skreśla się § 1;

6) w art. 389 dotychczasowy przepis staje się § 1, a po tym przepisie dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Sporządzenie uzasadnienia w Sądzie Najwyższym powinno nastąpić w terminie do czterech tygodni, a w innych sądach rewizyjnych w terminie do dwóch tygodni od ogłoszenia sentencji wyroku”.

Art. 2. Art. 18 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie przepisów postępowania w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 38, poz. 349, z 1952 r. Nr 1, poz. 5 i z 1954 r. Nr 1, poz. 2) otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. § 1. Strony mogą przed sądem drugiej instancji powoływać nowe fakty i dowody, chyba że mogły je powołać już przed sądem pierwszej instancji. Sąd rewizyjny, jeżeli uzna te fakty i dowody za mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, uchyli zaskarżone orzeczenie i odeśle sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

§ 2. Jednakże w razie uznania roszczeń, przyznania faktów lub powołania dowodów z dokumentu dopiero przed sądem rewizyjnym, sąd ten dokonuje samodzielnie ustaleń faktycznych i rozstrzyga sprawę ostatecznie, jeżeli nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia dalszego postępowania dowodowego.

§ 3. W przypadkach wyjątkowych sąd wojewódzki jako rewizyjny może przeprowadzić bezpośrednio na rozprawie także inne dowody niż wymienione w paragrafie poprzedzającym, jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, a nie jest konieczne przeprowadzenie całego postępowania dowodowego lub znacznej jego części”.

Art. 3. 1. Sprawy, które przechodzą na podstawie niniejszego dekretu do właściwości sądów powiatowych, a zostały wszczęte przed dniem wejścia dekretu w życie, podlegają rozpoznaniu według przepisów dotychczasowych.

2. Jednakże te z powyższych spraw, w których wyroki sądów wojewódzkich zostaną w całości uchylone przez Sąd Najwyższy po dniu wejścia w życie dekretu, podlegają dalszemu rozpoznaniu przez właściwe miejscowo sądy powiatowe.

Art. 4. Art. VI¹ przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego otrzymuje brzmienie:

„Art. VI¹. W okresie do dnia 31 grudnia 1957 r. protokół z każdego posiedzenia może sporządzić również przewodniczący lub jeden z sędziów”.

Art. 5. Dekret wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia, a co do art. 2 i 4 — z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

14

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 stycznia 1956 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 23 lutego 1951 r. w sprawie ustalenia tabeli stanowisk, kwot uposażenia zasadniczego oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników finansowych.

Na podstawie art. 5, 6 i 7 ust. 2 oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie ustalenia tabeli stanowisk, kwot uposażenia zasadniczego oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników finansowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 15, poz. 118, z 1953 r. Nr 5, poz. 8 i Nr 33, poz. 166, z 1954 r. Nr 2, poz. 5 oraz z 1955 r. Nr 39, poz. 243) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 3 skreśla się wyrazy „poborczy skarbowi”;
- 2) w § 2 ust. 2 spójnik „i” po wyrazach „dla referentów (budżetowych, podatkowych)” zastępuje się przecinkiem, a po

wyrazie „księgowych” dodaje się wyrazy „i poborców skarbowych”;

- 3) w stanowiącej załącznik do tego rozporządzenia tabeli stanowisk dla pracowników wydziałów (oddziałów, referatów) finansowych w prezydiach rad narodowych w częściach dotyczących prezydiów rad narodowych miast powyżej 100.000 mieszkańców, prezydiów powiatowych rad narodowych i innych miast stanowiących powiaty oraz prezydiów dzielnicowych rad narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi po stanowiskach „referent, księgowy”, a w części dotyczącej prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty po stanowiskach „referent (budżetowy, podatkowy), księgowy” wprowadza

się stanowisko „poborca skarbowy” — grupa uposażenia „IX — VIII” i stawka dodatku służbowego „d — c”.

§ 2. W załączniku nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. Nr 14, poz. 92), w dziale 10 — Ministerstwo Finansów w części dotyczącej władz i urzędów pośrednio podległych — skreśla się w pozycji 5 wyrazy „poborca skarb.”

§ 3. W załączniku nr 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych

i służbowych dla pracowników państwowych (Dz. U. Nr 14, poz. 94) w dziale Ministerstwa Finansów, w grupie pracowników, którym przysługuje stawka d, skreśla się wyraz „poborca”.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów i Prezesowi Państwowej Komisji Etatów.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

15

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 stycznia 1956 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 18 czerwca 1955 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1955 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 25, poz. 153) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
„7. Pielęgniarkom, położnym i laborantom medycznym do okresów zatrudnienia wymienionych w ust. 5 i 6 wlicza się w całości lub części okresy wykonywania czynności fachowych przed uzyskaniem uprawnień zawodowych, a starszym felczerom i felczerom, którzy ukończyli 1½-letnią szkołę felczerką — ponadto okres nauki w tej szkole.”;
- 2) § 21 otrzymuje brzmienie:
„§ 21. 1. Pracownikom, którzy bezpośrednio przed dniem 1 lipca 1955 r. pobierali zgodnie z dotychczasowymi przepisami uposażenie wyższe od przysługującego im na podstawie niniejszego rozporządzenia, przyznaje się dodatek

wyrównawczy w takiej wysokości, aby uposażenie wraz ze wszystkimi dodatkami nie było niższe od dotychczas przysługującego pracownikowi przy tej samej liczbie godzin pracy i przy takich samych warunkach zatrudnienia.
2. Pracownikom, którzy ze względu na pełnione funkcje i posiadane kwalifikacje pobierali bezpośrednio przed dniem 1 lipca 1955 r. uposażenie wyższe od przewidzianego w myśl dotychczasowych przepisów, przyznaje się dodatek wyrównawczy w wysokości określonej w ust. 1, pod warunkiem nabycia w określonym terminie odpowiednich uprawnień zawodowych. W razie niedopełnienia w określonym terminie tego warunku pracownik traci prawo do dodatku wyrównawczego.”

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej, Kolei, Finansów oraz Centralnej Radzie Związków Zawodowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r. w części objętej § 1 pkt 1 oraz od dnia 1 lipca 1955 r. w części objętej § 1 pkt 2.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

16

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 stycznia 1956 r.

w sprawie utworzenia sądów powiatowych w nowych powiatach.

Na podstawie art. 4 § 3, art. 5 § 1, art. 6 § 2 i art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360) oraz art. XXIII i LVII przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. z 1946 r. Nr 57, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się:

- 1) w województwie białostockim:
Sąd Powiatowy w Dąbrowie z obszarem właściwości obejmującym powiat dąbrowski,
Sąd Powiatowy w Sejnach z obszarem właściwości obejmującym powiat sejneński,
- 2) w województwie bydgoskim:
Sąd Powiatowy w Gołubiu-Dobrzyniu z obszarem właściwości obejmującym powiat gołubsko-dobrzyński,
Sąd Powiatowy w Radziejowie z obszarem właściwości obejmującym powiat radziejowski,

3) w województwie kieleckim:

Sąd Powiatowy w Białobrzegach z obszarem właściwości obejmującym powiat białobrzegi,
Sąd Powiatowy w Chmielniku z obszarem właściwości obejmującym powiat chmielnicki,
Sąd Powiatowy w Kazimierzy Wielkiej z obszarem właściwości obejmującym powiat kazimierski,
Sąd Powiatowy w Lipsku z obszarem właściwości obejmującym powiat lipski,
Sąd Powiatowy w Przysusze z obszarem właściwości obejmującym powiat przysuski,

4) w województwie krakowskim:

Sąd Powiatowy w Suchej z obszarem właściwości obejmującym powiat suski,